

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinis

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, 1627

Cap. XXIV. Quomodo assumpta vetulæ specie B. Virgo Iosepho apparuerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

CAPVT XXIV.

*Quomodo assumpta vetulae specie B. Virgo
IOSEPHO apparuerit.*

REVOCATUR mihi factum memorabile ad memoriam, quod in moribus valeat utiliter ædificare Lectorem. Accidit, iuuenem tanti profectus, cuius conuersatio iam in cælis erat, & supra homines ambulabat, fragilitatis humanæ defectu aliquantulum titillari; vt non omnino solitæ deuotionis feruore obsequium, quod Beatissimæ Matri debebat, per dies aliquot adimpleret. Erat autem tam modicus ille torpor acediæ, vt nullatenus illum in se deprehenderet, aut se reprehenderet propter illum. Fuit eo tempore magna importunitas effraetorum; qui Monasteria & Ecclesias effringebant, & pretiosis quibuslibet spoliabant. Sollicitus igitur B. IOSEPH, ne in Monasterio, suæ commisso custodiae,

stodiæ, sinistri aliquid eueniret; ab orationibus & laudibus familiaris sibi Dominæ se aliquantum abstraxit, & Monasterij aditus obseruauit. Non ferens ergo, quæ continuis Angelorum laudibus satiatur, deuotionem Fidelis sui, quibuscumque de causis, sibi deminui; occurrit iuueni, iam non sibi, sed custodiæ Monasterij uigilanti, tamquam anicula, rugis habēs faciem deformatam. Quam cū uidisset & minimè cognouisset, uehementer expauit, propter timores nocturnos, & exclamans ait: Quid est hoc? At illa; Ego sum, inquit, Custos huius Monasterij, sicut tempore multo fui. Cognoscens ille loquentem, quam non nouerat in adspectu: Tūc es, inquit, ô ROSA. Sic enim ex nimia familiaritate, suppresso nomine reuerentiæ, eam uocitare consueuit. Quæ respondit: Ego sum. Stupefactus ille; Quæ causa est, ait, quòd tam uetulæ vultum tibi assumere uoluisti? Cui illa;

Beata Virgo ei in forma uetula apparet.

ROSAM
conuenit
uocare
SS Dei
Matrem
MARIAM

illa; Talis, ait, oculis tuis appareo, qualem me in corde tuo delegeris retinere. Ego enim iam tibi vetula facta sum. Vbi enim est repræsentatio gaudiorum meorum? vbi Angelicæ Salutationis lætifica memoria? vbi ille feruor deuotionis, iuuentus animæ tuæ, & cetera exercitia spiritualia, quæ mihi consueuisti hæctenus exhibere, quæ me tibi, & te mihi iuuenem reddiderunt? Nolo, vt per custodiam Monasterij, à meo seruitio te excuses; quod in ea custodia multò meliùs conseruabit. Correctus iuuenis correptione seuera, tantæ Custodi curam Monasterij de cetero decreuit committere: & tam se, quàm Dominam suam, ad pristinam reducere iuuentutem, & in ea conseruare spondit. Quid dicimus? Quis torporem & teporem hunc pessimum, animæ vetustatem, non timeat, in quem tantus potuit athleta dilabi? In quantam vetustatem, putamus, nos accediæ nostræ quotidianæ
conti-

continuaeque perducunt, si Regina
caelorum tam modica Fratris acedia se
inueterasse monstravit? Quomodo
nos per opera superflua, quibus (ne
nihil fecisse videamur) ad tegendam
acediam nostram vacamus sapissimè,
nos poterimus excusare; cum non ad-
mittatur ad excusationem occupatio
Fratris, quae necessaria videbatur? Di-
scamus hoc acediae vitium tantò magis
pertimescere; quantò magis est abs-
conditum, & spiritualibus, ipsique
spiritui, occultis insidijs insidiari con-
suevit. Habeamus continuè in memo-
ria Salutatione Angelicam, & gaudia
Beatissimae Virginis, & haec ei ad me-
moriā reuocemus: per hoc enim nos
ipsi plurimum complacere sciamus.
Hoc etenim ipsa in loco libellum
quemdam, ipsius gaudia multiplici-
ter continentem, à quodam viro valde
religioso, primo Ecclesiae Steiuelden-
sis Abbate (nam ante ipsum Praelati
Praepositi vocabantur) compositum,
pluri-

*Albertus
1. Abbas.*

ORDINIS PRAEMONST. 79
plurimum commendavit, dicens no-
stro IOSEPH, se in illis suis laudibus
non modicum delectationis habere.

CAPVT XXV.

*Dentes duo B. IOSEPH excussi à Vir-
gine Matre mirabiliter restituantur.*

INTER cetera charitatis insignia,
quæ circa IOSEPH suum, Mater
beneficentissima multipliciter exhi-
bere consuevit, hoc mirificum specia-
liter enarratur: quòd cum aliquando
minùs cautè procedens pedibus offen-
disset, cadens in faciem duobus denti-
bus orbatus est. Quos cum euulsos
manu portaret, sine omni spe recupe-
rationis (neque enim edentulus si quis
factus, rursus ei dentes orti sunt, mul-
tò minùs aliquando repositi; cum, se-
cundùm naturam, non sit à priuatio-
ne regressus ad habitum) ibat euomens
sanguinem, fortassis ad lauatorium, vt
illum ablueret profluentem. At Mater
miseri-